

Formanden: Anledningen blev givet ved Hørraab ude blandt Medlemmerne. Det var egentlig blot en Henstilling.

L. Rasmussen: Jeg vil dog sige, at da Udvalget var blevet nedsat, fik det Ferie i fire Uger. Derefter anmodede man Mindretallet om at skrive sin Betænkning paa een Dag, og det gjorde de. Derefter gik Mindretallet ind paa, at Fristerne ikke blev overholdt. Og nu kommer man og siger, at nu skal vi tilendebringe denne store vigtige Sag paa tre Dage og i lange Aftenmøder. Jeg siger, at det er i Virkeligheden det samme som at sige til Mindretallet: Medens *vi* giver os den gode Tid, vi gav os, da Kommissionen sad, og nu, saa maa *I* se at blive færdige hurtigst muligt, at vi kan faa denne Sag fra Haanden. Jeg er imidlertid sikker paa, at der fra alle Sider er Ønske om at blive færdig, da jeg forstaaer, at det er Mening, at vi skal være færdige i Aften, og jeg skal derfor unnlade at omtale det, jeg har noteret, og som jeg kunde have ønsket at knytte Bemærkninger til.

Jeg beklager i højeste Grad den Udtalelse, der faldt fra den højtærede Statsminister. Jeg bad ham om at komme med en Udtalelse om, at han, saafremt der her i Tinget var et Flertal, som ønskede Folkeafstemning, inden dette Forslag traadte ud i Livet, vilde modtage et saadant Forslag. Dertil svarede den højtærede Statsminister: Nej. Han har ikke den Tillid, at han mener at have et Flertal her uden at gøre denne Sag til et Kabinetsspørgsmaal. Det er betegnende for, paa hvilke svage Fødder denne Sag staar, som er af saa umaadelig Betydning. Den højtærede Minister tør ikke give Frihed her, men gør Sagen til et Kabinetsspørgsmaal for at være sikker paa, at han kan hindre det Flertal, jeg er vis paa er til Stede her i Tinget for Folkeafstemning, i at stemme for Folkeafstemning. Jeg beklager dette; det viser, paa hvor svage Fødder hele denne Sag staar.

Jeg har nogle Bemærkninger at gøre til det konservative Folkepartis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Pürschel. Det ærede Medlem optræder altid med stor Sikkerhed og giver en Masse gode Formaninger, og jeg er altid glad og taknemmelig, naar jeg kan faa nogle gode Raad af det ærede Medlem. I Dag talte det ærede Medlem om, hvordan det stod til med Enigheden mellem Socialdemokratiet og det radikale Venstre, og han syntes, det var ikke saa godt for os at give

andre Raad, naar vi ikke selv kunde blive enige. Vi har nu aldrig givet os ud for at høre til samme Parti, vi har aldrig givet os ud for, at vi var enige i dette Spørgsmaal; men det er dog forbavsende, at det konservative Folkepartis Ordfører i Dag har Mod til at staa her og tale om Uenighed mellem Radikale og Socialdemokrater, nu da han lige er kommet fra at have smidt en Mand ud, fordi han ikke kunde faa ham til at makke ret indenfor sit eget Parti, og efter at der i Dag er øvet — jeg tør vel ikke bruge Udtrykket Tortur overfor fem Medlemmer for at faa dem til at makke ret, men man har i hvert Fald truet med, at man i Morgen vilde foretage nye Udsmidninger. Jeg kan forstaa, at det var nødvendigt for det ærede Medlem Hr. Parkov at staa op og yde denne Mand sin Anerkendelse, han trængte saa vist dertil. Det forekommer mig, at der kunde have været Ting, som det havde været heldigere for det ærede Medlem (Pürschel) at tale om netop nu end om Uenighed mellem to forskellige Partier om Militærforslaget, Partier, som hverken har givet sig ud for at høre til et og samme Parti eller for at være enige. Det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde, at den Fare, vi havde nævnt, der vilde være ved den nu kommende Ordning, var ikke større end Faren ved den nuværende Ordning af 1909. Jo, det er netop det, den er. Det blev i Gaar understreget af det ærede Medlem Hr. Anders Lebeck, da han talte om Begivenhederne i 1864. Det ærede Medlem sagde da, at Ulykken i 1864 var, at Diplomaterne var bange for at gaa imod en vildledt Folkestemning. Det var Ordene fra det ærede Medlem Hr. Anders Lebecks Side. I Dag ved alle, ogsaa det ærede Medlem Hr. Parkov, at Militærorrdningen af 1909 er der ingen her i Danmark, der har Skygge af Tillid til, den er ubrugelig, den er umulig. Denne Militærorrdning giver ikke nogen nogen Forstaaelse af, at vi opretholder et effektivt Forsvar i Danmark. Nu stiller man i dens Sted noget paa Benene, som udadtil skal give det Udseende af, at vi opretholder et effektivt Forsvar, men som, hvis det skal bruges, kan føre til en Katastrofe som den i 1864. Den vildledte Folkestemning er man bange for at gaa imod, fordi man her har stillet noget op, som man giver det Udseende af duer til noget. Der ligger Faren ved det, man her vil gennemføre, i Modsætning til Ordningen af 1909.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at Situationen i Aften og i